

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРІВ

Людина цінується по тому, що вона зуміла, що змогла. І справді, саме вчинки й досягнення людини є тим мірилом, що визначають її успішність і реалізованість у житті.

Життєвий шлях **Павла Миколайовича ТКАЧУКА**, судді Конституційного Суду України у відставці, який відзначив у січні свій 65-річний ювілей, є свідченням працелюбства, наполегливості, людяності. Ґрунтовні знання, далекоглядність і виваженість, з якими він підходив до вирішення кожної справи, дали йому можливість досягти значних результатів у професійній сфері, реалізації високого творчого потенціалу.

Свій трудовий шлях Павло Ткачук почав як слюсар монтажно-заготівельного заводу, потім навчався на юридичному факультеті Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка, а згодом деякий час працював в органах прокуратури УРСР.

Десять років життя Павло Миколайович присвятив роботі в органах державної влади. Протягом 1989–1992 років займався науково-педагогічною діяльністю, викладаючи курс держави і права в Інституті політології і соціального управління та Київській вищій партійній школі.

З перших років незалежності України, в період 1994–1997 років, Павло Миколайович успішно представляв нашу державу як перший секретар посольства на території країн близького зарубіжжя.

Значний досвід і глибокі знання Павла Ткачука реалізувалися й у сфері підприємницької діяльності на посадах очільника представництва фірми «Меценат» у Словаччині та директора фірми «Басан», а в подальшому — на посаді радника народного депутата України.

У липні 2002 року Верховна Рада України призначила Павла Миколайовича Ткачука суддею Конституційного Суду України. На спеціальному пленарному засіданні Конституційного Суду України 22 грудня 2010 року його обрано заступником Голови Конституційного Суду України.

Павло Ткачук — автор низки наукових праць з конституційного права та державного управління. За багаторічну працю, високий професіоналізм, багатогранний організаторський талант Павла Миколайовича Ткачука нагороджено почесним званням «Заслужений юрист України», іншими державними, урядовими й відомчими нагородами та відзнаками.

Шановний Павле Миколайовичу, з нагоди Вашого ювілею прийміть щирі вітання від суддів Конституційного Суду України, працівників Секретаріату Суду, членів Редакційної ради «Вісника Конституційного Суду України». Своєю багаторічною, послідовною й наполегливою працею Ви сприяли становленню незалежної України.

Ми знаємо Вас як творчу, ділову, енергійну людину, надійного товариша. Тож бажаємо, щоб Ваша молода душа завжди відчувала красу життя! Сил і наснаги Вам, родинного тепла і щастя, міцного здоров'я на довгі роки. Нехай Боже благословення завжди буде з Вами й дарує непохитні віру, надію та любов!

Нещодавно 70-річний ювілей відзначив **Микола Дмитрович САВЕНКО** — суддя Конституційного Суду України у відставці, заслужений юрист України.

Життєвий шлях Миколи Дмитровича розпочався в непростий воєнний час у селі Первомайське Саратовської області, куди його родину занесли скрути війни. Отримавши з фронту похоронку на чоловіка, мати виховувала дітей самотужки. Згодом сім'я повернулася в Україну, де і розпочалося навчання майбутнього судді.

Закінчивши Луганське технічне училище, Микола Савенко працював на славетному Луганському тепловозобудівному заводі. Звідти пішов до армії, а через три роки, в погонах молодшого лейтенанта, повернувся на рідний завод. Та юнака не полишала мрія поступити до інституту і вчитися далі. Тож він вирушив до Харкова, де вступив на правознавчий факультет Харківського юридичного інституту. Наука захопила хлопця одразу, тому його студентські роки були наповнені активною діяльністю у студентському науковому товаристві, участю у конференціях, підготовкою наукових доповідей.

Здобувши вищу освіту, у 1972 році Микола Савенко розпочав свою фахову діяльність як стажист Новотроїцького районного народного суду Херсонської області, після чого був обраний народним суддею Каланчацького районного суду тієї ж області.

Набутий необхідний досвід, помножений на ґрунтовні знання, принциповість і порядність молодого судді, сприяв його подальшому кар'єрному зростанню. У 1983 році Микола Дмитрович став членом Херсонського обласного суду, а з 1988 року — суддею, заступником голови судової Колегії в цивільних справах Верховного Суду України.

Черговим важливим етапом у житті Миколи Дмитровича Савенка і заслуженим визнанням професійних і моральних якостей стало призначення його в 1996 році на третьому (позачерговому) з'їзді суддів України на посаду судді Конституційного Суду України. Працюючи в єдиному органі конституційної юрисдикції в Україні, Микола Дмитрович вдало поєднував суддівську роботу з викладацькою та науковою діяльністю — близько 20 наукових робіт з проблем конституційного права, захисту прав людини поповнили українську юридичну науку.

Нині професор Савенко свої знання і досвід конституціоналіста передає молоді, викладаючи конституційне право на кафедрі загальнонотероретичних та державно-правових наук Національного університету «Києво-Могилянська академія». Його життєвий шлях є взірцем професіоналізму, принциповості та працелюбства.

Шановний Миколо Дмитровичу, судді Конституційного Суду України, працівники Секретаріату Суду та члени Редакційної ради «Вісника Конституційного Суду України» сердечно вітають Вас із ювілеєм!

Бажаємо Вам і надалі мати активну життєву позицію, бути здоровим, сповненим сил та енергії. Довголіття Вам, сімейної злагоди, успіхів у всіх справах і починаннях.